

Pau Brugada: “Faig cançons i prou, no tinc tabús musicals”

El músic banyolí, exmembre de Caiko, debuta en solitari amb 'Llum de foc' i el presentarà dissabte vinent a l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles
El disc, autoeditat, ha estat produït per Vic Moliner

Pau Brugada, en una escena del videoclip de la cançó 'Mentider' Foto: GERARD OLIVÉ (ANGANYADEU).

El primer disc de Pau Brugada [<http://www.paubrugada.com>], Llum de foc, acaba amb una versió de la ranxera Volver, volver, de Vicente Fernández, adaptada al català com Tornar, tornar. Sembla una tria curiosa, però no cal buscar-hi estranyes connexions transatlàntiques: “Simplement, és una ranxera que cantàvem amb els amics, els dïous, abans de sortir de festa. En el disc hi ha moltes coses com aquesta, que formen part de la meva vida o de la meva manera de pensar. Cada cançó pot explicar una mica de la meva intimitat”, explica Pau Brugada, nascut a Montpeller el 1986,

però banyolí de ple dret, que presentarà dissabte vinent Llum de foc en un concert a l'Auditori de l'Ateneu de Banyoles [http://www.ateneu.banyoles.cat/auditori_act.asp] (21 h, 8 euros), acompanyat per gairebé tota la banda que toca en el disc: Vic Moliner (Verd i Blau), baix i també productor; Pau Figueras, guitarra; Adri González, teclats; Antoni Torres, bateria; Genís Bou, saxòfon; Isidre Palmada, trombó, i Pep Grau, trompeta, que el dia 14 serà l'únic absent.

Pau Brugada va formar part durant deu anys –des que ell en tenia 16– dels ja desapareguts Caiko, un grup que fusionava rock, rap i metal i va deixar com a llegat una maqueta i un disc (Todos somos niños, 2011), editat després de guanyar el concurs banyolí La Ramona, el 2009. “Caiko era sobretot un grup d'amics, sense grans pretensions”.

“Ara intento fer una cosa més personal. Faig cançons i prou, no tinc tabús musicals”, diu en Pau. El 9 d'agost del 2013, Caiko va oferir el seu últim concert, a Sant Esteve de Guialbes (Pla de l'Estany) i, quan els van demanar un bis, va sonar Es fon, una delicada cançó de Brugada, inclosa a Llum de foc, que va escriure pensant en la seva àvia, “una dona superpositiva i amb molta empena, que al final de la seva vida es va anar fonent a poc a poc”. El final d'aquell concert va tenir tot el simbolisme del final d'una etapa i el principi d'una altra. “Aquells que em coneixen de veritat, com ara els meus amics de Caiko, no crec que se sorprenguessin gens per haver triat una cançó com Es fon per cloure aquell últim concert del grup”, afirma.

Llum de foc és un disc ric en matisos musicals i emocionals. S'obre amb Por, una cançó que connecta una mica amb el rap dels seus orígens, i que parla tant de la seva por d'iniciar una carrera com a solista –“vaig dubtar si havia de cantar aquestes cançons com a part d'un grup, però després vaig pensar que només jo podia donar la cara per elles”–, com de la por en un sentit més ampli. “Combatre el mal no és tan senzill com voler fer-ho: has de ser valent”, reflexiona. Viatge és una cançó dedicada a la seva germana, una altra dona impetuosa, i a Pels volts parla de “com et pots sentir molt sol en una ciutat, enmig de la multitud, i tot i així desapropiar l'oportunitat de conèixer una persona que ha despertat el teu interès”. Ell ho ha viscut i n'ha fet una cançó.

Enregistrat als estudis Ground de Cornellà del Terri durant dos dies i mig del novembre passat –excepte la cançó Nou home, que va acabar gravant al lavabo de casa, quan el seu pare es va adonar que hi havia un error a la primera gravació–, aquesta Llum de foc càlida i brillant descobreix un compositor i un cantant molt solvent, que

ha trobat un bon aliat en Vic Moliner, amb qui ofereix també concerts en format de duet.

Tot i que el disc acaba de sortir, les seves deu cançons ja es difonen des de fa algunes setmanes a través dels videoclips [http://www.youtube.com/channel/UC4z6wbiz5_RrNBWmi6ZJ8GQ] que Gerard Olivé (Anganyadeu) ha realitzat de totes i cadascuna, amb més imaginació que mitjans. Pau Brugada, que està fent un doctorat en bioenginyeria i treballa en una empresa de nanotecnologia, no té cap altra pretensió en la música que “fer concerts i tenir prou motivació per fer un segon disc, que segur que serà molt diferent de Llum de foc, potser més coherent”.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-02-2015 Pàgina 36

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/820198-pau-brugada-lfaig-cancons-i-prou-no-tinc-tabus-musicalsr.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss